

sedel Prezo, je dne 13. febr. med mestecem Juba (ob morju severno od Drača) in Bazar-Sjakom prekoračil reko Arzen in ogrožuje Drač od severne strani. Drugi naš oddelek, ki je zasedel Tirano, pa se bliža Draču od izhodne smeri. Od jugozhoda pa se bližajo Draču Bolgari, ki so zasedli Elbasan. Ko bo zveza med avstrijskimi in bolgarskimi četami med Elbasanom in Tirano golova in bodo naše čete tudi na južni strani prodrle proti Adriji, pa bo Drač prost samo še od morske strani.

Bolgari zasedli Elbasan in Fieri.

Iz Sofije se dne 13. febr. uradno poroča, da so Bolgari dne 12. febr. zasedli srednjealbansko mesto Elbasan (zahodno od Ohridskega jezera). Prebivalstvo je sprejelo Bolgare kot svoje rešitelje in jim je tu pripravilo izredno prisrčen sprejem.

Iz Aten poročajo dne 14. febr., da so Bolgari zasedli tudi mesto Fieri, ki leži 25 km severno od Valone.

Poročilo iz Rotterdama dne 15. febr. pravi, da se bolgarski oddelek, ki je zasedel Fieri, bliža jadranski obali, od katere je oddaljen le še nekaj kilometrov. Ako bo ta vest uradno potrjena, potem so Bolgari zabili ostro zagozdo med Valono in Drač in sovražna armada pri Draču je odrezana od one pri Valoni.

Bolgari se združijo z Avstriji.

Iz Sofije se dne 15. febr. poroča, da bolgarske čete, ki so zasedle Elbasan, prodirajo dalje naprej, da bi se pri Draču združile z Avstriji, ki stojijo pod poveljstvom generala Kövessa. Dne 15. febr. je bila razdalja med obema armadama k večjemu še dva dnevna marša.

Naše in italijansko vojno brodovje v boju za Drač.

Četverosporazumovi listi so pisali, da Avstrijem prodiranje proti Draču in Valoni ne bo mnogo pomagalo, ker za armado ne bo mogoče spraviti po suhem dovolj živeža in drugega vojnega gradiva. A naši so sovražne načrte takoj preprečili. Naše vojne brodovje spravlja namreč po morju prav pridno živila za našo armado v Albanijo. In sovražno brodovje tega niti preprečiti ne more, daširavno se Italijani tako radi proglašajo pred svetom za neomejene gospodarje Adrije. Nekatere italijanske, francoske in angleške vojne ladje sicer križarijo pred Dračem, da bi pomagale branilec Drača, a dosedaj še ni bilo slišati nobenega „slavnega“ čina o tem sovražnem brodovju.

Pred Solunom.

Pred Solunom je najnovejše, da so francoske čete pri Topčinu prekoračile reko Vardar in v izmeri 12 km izkopalje strelske järke. Nam se ne zdi verjetno, da bi Francozi in Angleži začeli z ofenzivo pred Solunom. Mi smo jih tam posteno speljali na led, ker smo delali, kakor da bomo mi koj po zmagah v Srbiji navalili na Solun. Francoske in angleške čete so vsled tega porušile vse mostove, razdrle ceste in železnice ter se vkopale za obrambo, ne pa za napad. Sedaj čakajo našega in bolgarskega napada, a mi ne pridemo od nikoder. Sami pa tudi ne morejo prodirati, ker so si razdrli pota. Za to se sedaj gledamo pred Solunom kakor pes in mačka, oboji pripravljeni na skok, a do skoka ne pride. Vse izgleda, da smo Angleže in Francoze pošteno potegnili in jim izvabili mnogoštevilne čete z drugih bojišč.

Četverosporazum je baje spravil 120.000 Srbov v Solun, da pomnoži svoje tamošnje čete. Toda Srbi so nezadovoljni s postopanjem angleškega vojaštva proti njim in prišlo je baje že do rabuk.

Napad na Solun preložen.

„Daily Telegraph“ poroča iz Aten: Napad na Solun se je preložil na leto po velikem napadu, ki se sedaj pripravlja na italijansko-avstrijski fronti.

Mackensen v Bitolju.

Iz Aten se poroča, da je nadzoroval general-feldmaršal Mackensen dne 9. febr. avstrijske in nemške čete v Bitolju. Iz Bitolja je nato odotoval, da nadzoruje še tudi druge nemške in avstrijske čete, ki se nahajajo v Srbiji.

Rusko bojišče.

Na ruski fronti se vedno le boji na posameznih točkah. Ruski listi pravijo, da so naše čete v Gali-

ciji in Besarabiji tako močne, da so sposobne tudi za ofenzivo. Nadalje pričakujejo Rusi tudi nemške ofenzive na severu pri Rigi in Dvinskem.

Uščičko in Tarnopol.

Na dveh mestih naše izhodno-gališke bojne črte so Rusi zadnji čas posebno poskušali svojo srečo: pri kraju Uščičko ob Dnjestrju (severozahodno od Zalesčykija) in v prostoru severozahodno od Tarnopola. Naše čete so radi sovražne premoči morale dne 9. t. m. območje pri Uščičku zapustiti, a so te postojanke dne 11. febr. zopet iztrgale Rusom iz rok. Isto se je zgodilo tudi glede naših prednjih postojank na severozahodni strani Tarnopola. Ruska artilerija je dne 11. febr. naše tamošnje postojanke tako silno obstreljevala, da so jih morali naši izprazniti. Naslednjo noč pa smo jih zopet zasedli.

Dne 15. februarja so naši severozahodno od Tarnopola sestrelili ruski zrakoplov. Zrakoplovci so se ubili.

S srednjegališke fronte.

Pišo L. Korpar, doma od Sv. Lenarta pri Veliki Nedelji.

Naša baterija poljskega topništva se nahaja na srednjegališki fronti v bojni črti pri Burkanovi. Mokal nas je pri svoji zadnji ofenzivi hudo napadal, a brez uspeha. Moril si je lastne moči. Naša baterija je v vsej ruski ofenzivi zgubila samo enega moža in par konj. Slovenskim fantom ne zmanjka poguma. Med kratkim odmorom stopimo slovenski fantje vkup v krog in zapojemo kako narodno, da se razlega lep glas slovenske pesmi po bojišču. Največje veselje pa nam napravi „Slovenski Gospodar“, katerega dobim prav redno. Vsi moji tovariši segajo skrbno po njem. Iskrene pozdrave pošiljamo vsi prijatelji Vašega lista. Lenart Korpar, Ivan Jurkos, Franc Glogovšek, Stefan Podkrajšek iz Stajerskega; Peter Hvala, Angel Ščukot, Andrej Kaučič iz Primorskega.

Na Ruskem za mir?

Novi ministrski predsednik Stürmer je prepovedal zborovanje stranke pravih Rusov, ki so hoteli v posebnem sklepu zahtevati, da se vojska proti Avstriji in Nemčiji nadaljuje do skrajnosti.

Veliki knez Nikolaj Nikolajevič, prejšnji ruski vrhovni poveljnik, se je proti prijateljem v Petrogradu izrazil, da se je ves položaj, mednarodno-politični in notranje-politični v posameznih državah, spremeni na korist osrednjih držav, Avstrije in Nemčije. Njegovo mnenje je, da pride do miru po prvi večji zmagi osrednjih držav. Odločilni spopad se bode po njegovem prepričanju vršil na francoskem bojišču.

Ujetništvo mi dela sive lase.

Zanimivo pismo iz ruskega ujetništva (Selo Novoe Račejko v sizranskem okraju simbirske gubernije), pisano dne 8. nov. 1915, je poslal Rudolf Rantarsa svoji ženi, doma pri Kapelij, ki že dolgo mesce ni vedela za usodo svojega moža. Pismo se glasi:

V začetku pisanja Vas vse vkup iz daljnega Ruskega lepo pozdravljam, če ste še živi. Naznanjam Vam, da sem zdrav in da se mi ne godi preslabo. Sem pri precej dobrem gospodarju že pet mesecev. Ime mu je Vasilij Grigorovič Černošenko. Morda še ostanem pri njem čez zimo. Imam dosti jela in dela, samo pijače ni kakor pri Vas. Belega kruha in zver imam dovolj. Črnega kruha še nisem videl pri tem gospodarju. Vedno jemo samo lep pšenični kruh, in vsak dan razven petka kurje ali rače meso. Teh živali je tu vse polno. — Ljuba žena! Od Tebe nisem dobil še nobenega poročila. Morebiti tudi Ti od mene ne, zato ne veš, kam bi mi pisala. Lahko me imaš že za mrtvega. Ali jaz še živim, kako, Ti vsega ne morem in ne smem pisati. Če nam ljubi Bog da zdravje, bomo se že veselili videti. Takrat Ti povem, kolikokrat sem Ti že pisal in vse drugo. Dozdaj sem pisal samo karte, za pisma nisem imel denarja. Sedaj pa mi je plačal gospodar za vsak mesec štiri rublje. Nakupil si bom, kar najbolj potrebujem za zimo, da ne zmrzam. Mrzlo je tu, da bi lahko imel kar dva kožuha. Preko ušes moram nositi kosmato kapo, da mi ne ozebata. Ljubi mi domači, kako hudo in dolgočasno mi je po Vas, odkar sem Vas moral zapustiti, in oditi na bojišče, kjer sem bil tako nesrečen, da sem zdaj v ujetništvu, kjer nič ne vem, ali ste še živi in zdravi in kako se Vam kaj godi. Ni mi tu preslabo, a zadovoljen nisem. Mučno je življenje ujetnika: pozna ga le, kdor si ga je sam izkusil. Srečna ura, kadar bom rešen. Ujetništvo mi dela sive lase. Misli, malo da mi glavo ne razbijejo. Utrujen sem od dela, da me vse boli, a spati ne morem. Cele noči si premišljujem, kako je kaj pri Vas doma in kako tu. Ali ste zmlatili? Jaz sem tu pomagal mlati in sejal. Ali je doma meni kdo kaj posejal. Ali še živi kdo, ali je vse pomrlo? Ali je še kdo za delo, ali so vse pobrali k vojakom? Kako je kaj z jabolkami, kako z goricami, ali ste kaj nabrali, ali se je vse posmodilo? O vsaki stvari premišljujem. Oh, kdaj bo prišel čas, da se vrnem! Vsaka stvar hrepeni po svojem domovju. Ljube ptice se, ko mine zima, vrnejo. Škoda le, da nimam peruti, da bi poletel k Vam. Ne morem razodeti, kaka čustva imam. A potrpeti moram, da

pride čas, ki ga vsi v ujetništvu željno pričakujemo. Bog, v Tebe imam zaupanje, da še vidim svoj rojstni kraj. Ljuba žena, kakor sem Ti pisal že večkrat, delaj kolikor moreš. Jaz Ti zdaj ne morem biti na pomoč. Sklenem svoje slabo pisanje. Zdaj veš, ako ga dobiš, da sem še živ, da ne storiš, kakor tukaj nekatere Rusinje. Omožile so se, zdaj pa prihajajo pisma, da možje še živijo in sicer tudi v ujetništvu. Se enkrat pozdrav vsem Vašim in našim, sosedom in pa Tebi. Tvoj mož in oče otrok, ujetnik na Ruskem, R. R. — Pripomba: Isti dan, kot to pismo, je dospela karta, pisana dva mesca pozneje.

Japonska zalaga Rusijo s streliv m.

Iz Kodanja se dne 14. febr. poroča:

V mesto Bergen na Norveškem je došla te dni japonska komisija, ki ima nalog proučevati vojne razmere v Angliji, kamor bo odotovala. Člani komisije so se izjavili, da je Rusija sedaj založena v obilni meri z japonsko municijo. Tudi na bojni črti v Bukovini se že nahajajo japonski topovi. Rusija je naročila vnovič na Japonskem velike množine municije. Skoro vse japonske tovarne za izdelovanje municije so četverosporazumu na razpolago. Rusija zbira sedaj novo ogromno armado, v katero uvrščajo vojake v starosti od 20 do 25 let. Na spomlad se sme pričakovati nova ruska ofenziva, in sicer z istočasnim poskusom Francozov predreti zapadno bojno črto. Rusija je tudi naročila na Japonskem veliko število novih zrakoplovov, ki so zgrajeni po vzorec nemških zrakoplovov. Novi japonski zrakoplovi bodo pluli mnogo hitreje in bolj vstrajno, kakor dosedanj japonski zrakoplovi. V ruski armadi se nahaja zdaj več sto japonskih artilerijskih častnikov.

Francosko bojišče.

Na francoskem bojišču razvijajo Nemci zelo živahno delovanje. Ne mine dan, da bi ne prišli z Angleži in Francozi na posameznih točkah v huđe boje. Samoumevno, da tudi Francozi in Angleži ne držijo križem rok. Kaj pomeni to, da se je naenkrat začelo na tem bojišču tako živahno nastopati, je težko razbrati, ker vsaka stran skrbno zakriva svoje načrte. Mogoče, da se s takim postopanjem prikrivajo priprave za druga bojišča, mogoče da se pripravlja ofenziva na tem bojišču, mogoče da se le delajo skrbnejše priprave za obrambo, ako začne nasprotna stran napadati.

Francija izgubila dosedaj poldrugi milijon mož.

V Franciji so zelo nezadovoljni z Anglijo, kajti Anglija pošilja veliko premalo vojaštva na francosko bojišče, kar je najbolj razvidno, ako se primerjajo francoske in angleške dosedanje izgube. Francija je izgubila dosedaj zavsem poldrugi milijon mož in sicer je padlo 700.000 mož, invalidov ima pa 800.000 mož, dočim ima Anglija komaj 130.000 padlih in približno toliko ranjenih. Francija je že poklicala pod orožje vse moške osebe v starosti od 18 do 46 let, dočim je Anglija šele pred kratkim upeljala splošno vojaško obveznost.

Boj oboroženim trgovskim ladjam.

Naša in nemška vlada sta naznanili vsem nepristranskim državam, da bosta od 29. februarja naprej potopili vsako trgovsko ladjo, katera bo oborožena.

Angleška križarka se potopila.

Ob izhodni angleški morski obali je trčila angleška oklopna križarka „Arethusa“ na neko mino. Smatra se, da je križarka izgubljena. Od posadke, broče 400 mož, se je rešilo 10 mornarjev. Potopljena križarka je bila zgrajena šele pred tremi leti in je hula z brziro 54 km v eni uri. Oborožena je bila z 22 srednjimi in manjšimi topovi.

Dve francoski križarki se potopili.

Nemški podmorski čoln je potopil ob sirski obali južno od mesta Beirut (severno od Sv. dežele v Sredozemskem morju) francosko križarko „Admiral Charner“. Križarka se je potopila tekom dveh minut. Na ladji je bilo 855 mož posadke. Oborožena je bila s 44 topovi. Kolikor je dosedaj znano, se je rešil od posadke samo eden mož, ki je pravil, da se je kri-